

Ορισμοί παράδοσης

1. (συχνά στον πληθ.) ό,τι αναπτύσσεται ιστορικά και μεταδίδεται (στα πλαίσια μιας ομάδας, κοινωνίας κτλ.) από γενιά σε γενιά σε σχέση με συμπεριφορές, αντιλήψεις, ιδέες, έθιμα, δραστηριότητες, πρακτικές κτλ.
2. (συχνά πληθ.) παλιές ιστορίες, μυθικές διηγήσεις, θρύλοι που δημιουργήθηκαν και μεταδόθηκαν κυρίως προφορικά στους μεταγενεστέρους.

Παραδοσιακός - ή - ό: που ανήκει, που αναφέρεται στην παράδοση ή που γίνεται σύμφωνα με αυτήν.

Ορισμός

- **Παραδοσιακά παιχνίδια**
ονομάζονται τα παιχνίδια που έπαιζαν οι παλαιότεροι και μεταφέρονται από γενιά σε γενιά με προφορική περιγραφή ή επίδειξη των μεγαλύτερων προς τους μικρότερους.

Παιχνίδια στην Αρχαία Ελλάδα

- Οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν μεγάλη σημασία στο ρόλο του παιχνιδιού.
- Γι' αυτό τα εντάξαν στο πρόγραμμα αγωγής των παιδιών.
- Θεωρούσαν όμως ότι ήταν σημαντικά και για τους μεγάλους.
- Στην αρχαία Ελλάδα έπαιζαν πολλά ομαδικά παιχνίδια. Τα έπαιζαν στο δρόμο και στις αυλές, και πάντα υπήρχαν κανόνες, που όλοι έπρεπε να τηρούν πιστά.

Παιχνίδια στην Αρχαία Ελλάδα

- Το παιχνίδι αναπτύσσει την συντροφικότητα, ασκεί το σώμα, καλλιεργεί το πνεύμα, μαθαίνει τα παιδιά να σέβονται τους κανόνες - νόμους του παιχνιδιού και έτσι, όταν μεγαλώσουν, να σέβονται και να τηρούν τους νόμους της πατρίδας τους.
- Ο Πλάτωνας τόνιζε την ανάγκη να αφήνουν τα παιδιά να παίζουν ως τα έξι τους χρόνια, με όποια παιχνίδια ήθελαν και όπως ήθελαν. Τόνιζε όμως πως θα έπρεπε να έχουν κάποια κατεύθυνση, έτσι ώστε μέσα από αυτά να προσανατολίζονται προς την εκμάθηση κάποιου επαγγέλματος.

Παιχνίδια στην Αρχαία Ελλάδα

Χαλκή Μυία (Τυφλόμυγα)

Δένανε με ένα μαντίλι τα μάτια ενός παιδιού και έλεγε: "χαλκή μύγα θα κυνηγήσω" και οι άλλοι αποκρίνονταν: "θα κυνηγήσεις μα δεν θα την πιάσεις" και τον χτυπούσαν με τις ζώνες τους μέχρι να πιάσει ένα παιδί.

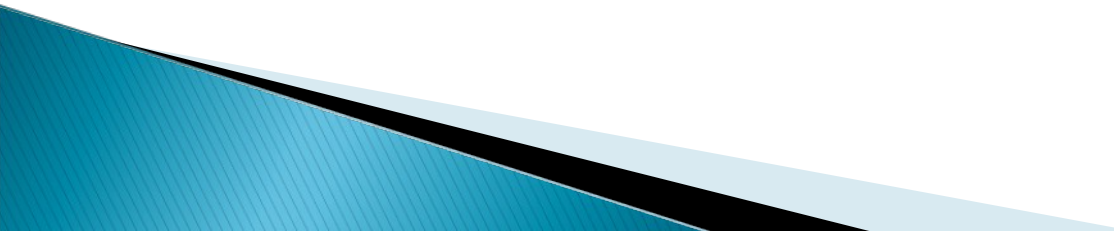
Παιχνίδια στο Βυζάντιο

- ▶ Τα παιχνίδια δεν είχαν τη θέση που κατείχαν στην αρχαιότητα, αλλά από συνήθεια, και για λόγους ψυχαγωγικούς και παραδοσιακούς ασκούσαν και έπαιζαν παιδικά και πνευματικά παιχνίδια.
- ▶ Τα αγόρια συνήθως έπαιζαν στις αυλές και στις αλάνες της γειτονίας παιχνίδια όπως, κρυφτό, κυνηγητό, τσιλίκι, γουρούνα, τυφλόμυγα, αλώνι, μήλο και άλλα, και τα κορίτσια με τις κούκλες στο σπίτι.

Παιχνίδια στη Τουρκοκρατία

- ▶ Την εποχή αυτή τα παιδιά συνέχιζαν να παίζουν παιχνίδια που είχαν άλλα αρχαιοελληνικές ρίζες, άλλα βυζαντινές και άλλα από άλλες εθνικότητες.
- ▶ Ο χώρος που τα έπαιζαν ήταν το αλώνι. Μερικά από τα παιχνίδια που έπαιζαν ήταν το κλέφτικο (το κρυφό), ο πετροπόλεμος, η ξιφομαχία, το κυνηγητό. Υπήρχαν υπαίθρια παιχνίδια και για τα κορίτσια όπως η μέλισσα, το κουτσό, το μήλο, η πινακωτή, η τυφλόμυγα και το τσιλίκι.

Παιχνίδια στη Νεότερη Ελλάδα.

- ▶ Στους νεώτερους χρόνους τα παιχνίδια έπαιξαν σπουδαίο ρόλο για τα παιδιά του λαού μας.
 - ▶ Τα χρόνια της Κατοχής (1940 -44) ήταν πολύ δύσκολα για όλους.
 - ▶ Κατάφεραν να επιβιώσουν χάρη στη λιγοστή τροφή, που τους εξασφάλιζαν όπως μπορούσαν οι γονείς τους, και με το παιχνίδι.
 - ▶ Αυτό τα έκανε να ζουν και να νιώθουν, για όσο διαρκούσε αυτό, ελεύθερα και ανέμελα από τα προβλήματα, τα γέμιζε με θάρρος, αυτοπεποίθηση, και χαρά. Από την άλλη, μέσα από την κίνηση διασφάλιζαν, όσο αυτό ήταν δυνατό, την καλή τους υγεία και την ομαλή ανάπτυξη του σώματος τους.
-

Παιχνίδια στη Νεότερη Ελλάδα.

- ▶ Αργότερα , μεταπολεμικά , οι συνθήκες διαβίωσης ήταν πολύ δύσκολες και τα παιδιά από πολύ μικρά αναγκάζονταν να εργαστούν, για να συνεισφέρουν στην οικογένεια.
- ▶ Όμως, παρ' όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν κατάφερναν συχνά, με την πρώτη ευκαιρία, να ξεκόψουν από τη δουλεία και να παίξουν με τους συνομηλίκους τους, στο δρόμο.
- ▶ Με το παιχνίδι ξεχνούσαν για λίγο τα προβλήματα και τις δυσκολίες, χαλάρωναν, διασκεδάζαν και έτσι κατάφερναν να μην χάσουν το κουράγιο τους και την αισιοδοξία τους για τη ζωή και ένα καλύτερο αύριο.

Παιχνίδια στη Νεότερη Ελλάδα.

ΤΟ ΤΣΙΛΙΚΙ

Παιζόταν από δυο παίκτες. Ο κάθε παίκτης κρατούσε μια βέργα, περίπου μισό μέτρο, την τσιλικόβεργα. Το τσιλίκι ήταν ένα μικρότερο κομμάτι ξύλου περίπου 25 εκατοστών. Το τσιλίκι ήταν πελεκημένο στις άκρες έτσι ώστε να είναι μυτερό και να εκτινάσσεται προς τα πάνω όταν το χτυπούσαν με την τσιλικόβεργα στις άκρες. Κάθε παίκτης έπαιζε με τη σειρά του.

Στο παίξιμό του έμοιαζε με το αμερικάνικο παιχνίδι "μπέιζμπολ". Ζωγράφιζαν ένα κύκλο μέσα από τον οποίο το παιδί που έπαιζε πρώτο προσπαθούσε να διώξει όσο μπορούσε μακρύτερα το "τσιλίκι" που κρατούσε με το ένα του χέρι χτυπώντας το με την τσιλικόβεργα που είχε στο άλλο.

Αν το άλλο παιδί κατάφερνε να πιάσει το τσιλίκι στον αέρα τότε έχανε το πρώτο κι άλλαζαν ρόλους. Αν δεν τα κατάφερνε τότε είχε μια ακόμα ευκαιρία να "κάψει" τον αντίπαλό του αν πετύχαινε με το τσιλίκι που πετούσε από το σημείο στο οποίο είχε καταλήξει τον πρώτο παίκτη που καθόταν μέσα στον κύκλο. Ο πρώτος παίκτης τώρα δεν καθόταν να δεχτεί μοιρολατρικά το χτύπημα του αντίπαλου. Με την τσιλικόβεργα προσπαθούσε να χτυπήσει το τσιλίκι και να το επιστρέψει πίσω και μάλιστα όσο πιο μακριά γινόταν. Κι αυτό γιατί στη συνέχεια μετρούσαν πόσα βήματα μακριά από τον κύκλο είχε καταλήξει το τσιλίκι και για κάθε βήμα έπαιρνε πόντους.

Νικητής ήταν αυτός που συγκέντρωνε τους περισσότερους πόντους.

Βιβλιογραφία

- ▶ http://3lyk-polichn.thess.sch.gr/Olympiaki_paideia/paixnidia/paixnidia.htm

Τελευταία πρόσβαση: 03/05/2015

- ▶ http://www.slideshare.net/lena_anag/1-31027725?qid=7ba623f2-bfb1-4305-bbcb-8da607eadeb1e&v=qf1&b=&from_search=2

Τελευταία πρόσβαση: 03/05/2015

